

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1926 kl. 6 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i proposition nr 221 angående överförande till indragningsstat av ordinarie befattningshavare hos riksförsäkringsanstalten m. m. gjorda framställning angående anslag till allmänna indragningsstaten för budgetåret 1926—1927.

Under punkt 11 av elfte huvudtiteln i årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att höja ordinarie förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten, nu 1,800,001 kronor, med 200,207 kronor till 2,000,208 kronor.

Till statsrådsprotokollet över finansärenden för den 7 januari 1926 (11 h. t. sid. 18) har föredragande departementschefen anfört följande:

»Förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten upptogs i riksstaten för budgetåret 1923—1924 med 1,200,022 kronor samt i riksstaten för budgetåret 1924—1925 med 1,850,027 kronor. För innevarande budgetår är anslaget uppfört med 1,800,001 kronor. De direkta utgifterna å det för förstnämnda budgetår beviljade anslaget utgjorde i runt tal 1,812,500 kronor. För budgetåret 1924—1925 belöpte sig sagda utgifter till i runt tal 1,815,800 kronor.

Under rubriken 'För flera huvudtitlar gemensamma frågor' har jag i samband med mitt förslag om personalindragning i Kungl. Maj:ts kansli föreslagit, att det antal ordinarie befattningar, för vilket ej finnes rum på de för de särskilda departementen föreslagna staterna, skulle överflyttas till indragningsstat. Med hänsyn härtill erfordras en förhöjning av nu ifrågavarande anslag. Jag föreslår, att anslaget för nästkommande budgetår bestämmes till 2,000,000 kronor med erforderlig jämkning för avjämning av huvudtitelns slutsumma.»

Med proposition nr 109 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till lag om försäkring för olycksfall i arbete m. m., vilka förslag bland annat inneburo, att den sociala olycksfallsförsäkringen skulle från och med den 1 januari 1927 handhavas av en i huvudsakligen privat-ekonomiska former arbetande anstalt, vars personal icke skulle vara statsanställd samt att den nuvarande riksförsäkringsanstalten alltså skulle med utgången av år 1926 upphöra med sin verksamhet.

I anslutning till de med propositionen nr 109 framlagda förslagen har Kungl. Maj:t därefter i nu förevarande, den 16 april 1926 dagtecknade proposition, nr 221, dels återkallat den i punkten 11 under elfte huvudtiteln av statsverkspropositionen gjorda framställningen angående anslag till allmänna indragningsstaten dels ock, såvitt nu är i fråga, föreslagit riksdagen att — under

förutsättning att Kungl. Maj:ts i proposition nr 109 framställda förslag, såvitt de avsåge den sociala olycksfallsförsäkringens organisation, vunnit riksdagens bifall — besluta, att samtliga ordinarie befattningshavare hos riksförsäkringsanstalten skulle från och med den 1 januari 1927 överföras å indragningsstat med tjänstgöringsskyldighet, ävensom att under elfte huvudtiteln höja det ordinarie förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten, nu 1,800,001 kronor, med 300,207 kronor till 2,100,208 kronor.

Förevarande proposition, nr 221, har remitterats, i vad avser återkallande av den i punkten 11 under elfte huvudtiteln gjorda framställningen angående anslag till allmänna indragningsstaten, till bankoutskottet, samt i övriga ovan nämnda delar till andra särskilda utskottet. Utskottet har därför att avgiva yttrande angående anslag till allmänna indragningsstaten för budgetåret 1926—1927.

I sitt anförande till det vid propositionen nr 221 fogade statsrådsprotokollet över socialärenden för den 16 april 1926 har föredragande departementschefen på anförda skäl funnit, att det av honom föreslagna överförandet å indragningsstat av ordinarie befattningshavare i riksförsäkringsanstalten skulle komma att för budgetåret 1926—1927 medföra en ökning av utgiftsbelastningen å förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten med 100,000 kronor. Då i statsverkspropositionen föreslagits, att nämnda anslag skulle upptagas med 2,000,208 kronor hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte, med återkallande av nämnda framställning, föreslå riksdagen att upptaga anslaget med 2,100,208 kronor.

Utskottet.

Såsom framgår av det föregående, är förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten i riksstaten för innevarande budgetår uppfört med 1,800,001 kronor. Över ovan nämnda av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen framställda förslag om personalindragning i Kungl. Maj:ts kansli har riksdagen numera fattat beslut och därvid godkänt av statsutskottet i utlåtande nr 119 förordade grunder i fråga om sättet för genomförandet av indragningen av övertaliga befattningar vid statsdepartementen. Enligt dessa grunder skola vid ingången av budgetåret 1926—1927 å indragningsstat utan tjänstgöringsskyldighet överflyttas 2 kansliråd och 1 kanslibiträde samt Kungl. Maj:t äga på sådan stat överflytta ytterligare högst 7 befattningshavare, därav 2 kansliråd, 2 förste kanslisekreterare, 2 andre kanslisekreterare och 1 förste expeditionsvakt. Den ökning av utgiftsbelastningen å anslaget till allmänna indragningsstaten, som en tillämpning av riksdagens beslut alltså skulle medföra under budgetåret 1926—1927, synes kunna beräknas till i runt tal 87,000 kronor.

Kungl. Maj:ts med propositionen nr 109 framlagda förslag till omorganisation av den sociala olycksfallsförsäkringen har icke vunnit riksdagens bifall, och har riksdagen funnit det med propositionen nr 221 framlagda förslaget om överförande till indragningsstat av ordinarie befattningshavare i riksförsäkringsanstalten därmed hava förfallit. Någon ökning av utgiftsbelastningen å anslaget till allmänna indragningsstaten kan sålunda icke förekomma på grund av sistnämnda förslag.

Med hänsyn till vad sålunda anförts synes ifrågavarande anslag bära för budgetåret 1926—1927 beräknas till (1,800,001 + 87,007) 1,887,008 kronor med erforderlig jämkning för avjämnande av huvudtitelns slutsumma.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen måtte i riksstaten upptaga det ordinarie förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten med 1,887,008 kronor; dock med rätt för bankoutskottet att i anslagets slutsumma vidtaga den jämkning, som kan finnas erforderlig för avjämnande av elfte huvudtitelns slutsumma.

Stockholm den 25 maj 1926.

På andra särskilda utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 6.
